

ПІВДЕННО-ЗАХІДНИЙ
АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

03 листопада 2021 року

м. Одеса

Справа № 915/1960/15

Південно-західний апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:
головуючого судді: Аленіна О.Ю.
суддів: Лавриненко Л.В., Мишкіної М.А.
секретар судового засідання: Герасименко Ю.С.

Представники учасників справи у судовому засіданні не з'явилися

розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу Яковішина Ярослава Миколайовича
на ухвалу Господарського суду Миколаївської області від 22.06.2021
по справі №915/1960/15
за заявою Товариства з обмеженою відповідальністю "Трейдавтотранс"
про визнання банкрутом

ВСТАНОВИВ

У травні 2021 арбітражний керуючий Шибко Олександр Леонідович звернувся до Господарського суду Миколаївської області, в межах справи про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Трейдавтотранс" (далі – ТОВ "Трейдавтотранс") з заявою про надання згоди на продаж майна банкрута та погодження умов продажу.

Ухвалою Господарського суду Миколаївської області від 22.06.2021 заяву ліквідатора ТОВ "Трейдавтотранс" про надання згоди на продаж та погодження умов продажу майна задоволено частково, надано згоду на продаж нерухомого майна, яке належить ТОВ "Трейдавтотранс", що є предметом забезпечення цілим об'єктом, погоджено умови продажу майна, тощо.

В мотивах оскаржуваної ухвали суд першої інстанції зазначив, що ліквідатором на виконання повноважень, передбачених ст. 61 та ст. 75 Кодексу України з процедур банкрутства направлено на адресу заставного кредитора ПАТ "Дельта Банк" та на адресу ТОВ "ФК "Дата Фінанс", якому ПАТ "Дельта Банк" реалізовано право вимоги за договорами, укладеними з ТОВ "Трейдавтотранс", заяву про надання згоди на продаж майна банкрута та погодження аналогічних умов продажу та вказані заяви були отримані адресатами. Однак, забезпеченим кредитором не прийнято рішення протягом 20 днів з дня, коли він одержав чи мав одержати умови продажу, у зв'язку з чим ліквідатор на підставі ч. 7 ст. 75 Кодексу України з процедур банкрутства звернувся з відповідною заявою до Господарського

*4872*431899*1*0*

суду Миколаївської області.

Суд першої інстанції зазначив, що ним досліджено умови продажу нерухомого майна банкрута, зазначені ліквідатором та встановлено, що вони не суперечать положенням ст. 75, 79 Кодексу України з процедур банкрутства. Разом з тим, враховуючи п.2 Порядку організації та проведення аукціонів з продажу майна боржників у справах про банкрутство (неплатоспроможність), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02.10.2019 №865, суд першої інстанції визнав за необхідне крок аукціону з можливістю зниження початкової ціни – дисконт - визначити 1 відсоток. Відтак, враховуючи те, що заставним кредитором не надано відповіді ліквідатору на заяву про надання згоди на продаж майна, умови продажу майна, зазначені ліквідатором у заяві, не суперечать ст. 75, 79 Кодексу України з процедур банкрутства, суд першої інстанції визнав за можливе задовольнити заяву ліквідатора частково.

Не погодившись із даною ухвалою до Південно-західного апеляційного господарського суду звернувся Яковішин Ярослав Миколайович з апеляційною скаргою в якій просить скасувати ухвалу Господарського суду Миколаївської області від 22.06.2021 по справі №915/1960/15 частково і ухвалити нове рішення у відповідній частині, яким зобов'язати ліквідатора здійснити продаж майна банкрута частинами.

Свої вимоги скаржник обґрунтовує тим, що оскаржувана ухвала є такою, що порушує права конкурсних кредиторів, оскільки продаж майна боржника цілою частиною може зменшити його ціну.

Колегія суддів зазначає, що в апеляційній скарзі не міститься власних доводів, заперечень скаржника щодо незгоди з оскаржуваною ухвалою. Натомість, в апеляційній скарзі Яковішин Ярослав Миколайович в повному обсязі цитує мотивувальну частину постанови Південно-західного апеляційного господарського суду від 29.11.2018 по даній справі, якою визнано недійсними результати аукціону проведеного 11.10.2016 з реалізації майна ТОВ “Трейдтавотранс” у справі про банкрутство №915/1960/14 та в якій суд апеляційної інстанції дійшов висновку про те, що ліквідатором боржника у порушення вимог чинного законодавства, було здійснено продаж майна боржника не частинами, як того вимагає ст. 44 Закону України “Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом”, а у вигляді цілісного майнового комплексу.

Ухвалою Південно-західного апеляційного господарського суду від 19.09.2021 відкрито апеляційне провадження у справі №915/1960/15 за апеляційною скаргою Яковішина Ярослава Миколайовича на рішення Господарського суду Миколаївської області від 22.06.2021 на призначено справу до розгляду на 13.10.2021.

Так, у зв'язку з відсутністю асигнувань на оплату послуг з відправки поштової кореспонденції Південно-західним апеляційним господарським судом зупинено поштову відправку судової кореспонденції. Сповіщення учасників справи про призначенні судові засідання здійснюється шляхом направлення копій ухвал на електронні адреси, які повідомлені учасниками справи, телефонограмами та/або шляхом розміщення оголошення на офіційному сайті “Судова влада України”.

Ухвалу про відкриття провадження по справі від 02.08.2021 було надіслано учасникам справи на електронні адреси повідомленні ними у заявах по суті справи.

Однак, скаржник власну електронну адресу, а також засоби телефонного зв'язку у заявах по суті справи не повідомив.

У зв'язку з нез'явленням у судові засідання від 13.10.2021 представника

апелянта та відсутністю відомостей щодо його належного повідомлення про час, дату та місце розгляду справи, судом апеляційної інстанції оголошено перерву у судовому засіданні до 03.11.2021.

Задля належного повідомлення скажника про розгляд справи, судом апеляційної інстанції, в порядку виключення, ухвалу про повідомлення про розгляд справи від 13.10.2021 було надіслано на адресу Яковішина Ярослава Миколайовича, яка зазначена останнім в апеляційній скарзі.

Також, судом апеляційної інстанції задля належного повідомлення учасників справи, у тому числі апелянта, про час, дату та місце розгляду справи було розміщено оголошення на офіційному сайті "Судова влада України".

Відтак, колегія суддів вжила усіх належних та можливих заходів задля повідомлення учасників справи, у тому числі й Яковішина Ярослава Миколайовича, про розгляд справи.

Крім того, за змістом статті 2 Закону України "Про доступ до судових рішень" кожен має право на доступ до судових рішень у порядку, визначеному цим Законом. Усі судові рішення є відкритими та підлягають оприлюдненню в електронній формі.

Так ухвали суду апеляційної інстанції про відкриття апеляційного провадження та повідомлення були оприлюднені у Єдиному державному реєстрі судових рішень, що свідчить про наявність у учасників справи можливості ознайомитись із процесуальними документами по справі.

Відповідно до пункту 1 частини 1 статті 42 ГПК України учасники справи, зокрема, мають право ознайомлюватися з матеріалами справи, робити з них витяги, копії.

За приписами ст. 43 ГПК України учасники судового процесу та їх представники повинні добросовісно користуватися процесуальними правами; зловживання процесуальними правами не допускається.

Сторони у розумні інтервали часу мають вживати заходів, щоб дізнатися про стан відомого їм судового провадження, та зобов'язані сумлінно користуватися наданими їм процесуальними правами (рішення Європейського суду з прав людини від 03.04.2008 у справі "Пономарьов проти України").

Як зазначив Європейський суд з прав людини у своєму рішенні від 07.07.1989 у справі "Юніон Аліментарія Сандерс С.А. проти Іспанії", заявник зобов'язаний демонструвати готовність брати участь на всіх етапах розгляду, що стосуються безпосередньо його, утримуватися від використання прийомів, які пов'язані із зволіканням у розгляді справи, а також максимально використовувати всі засоби внутрішнього законодавства для прискорення процедури слухання.

Обов'язком заінтересованої сторони є прояв особливої старанності при захисті власних інтересів (рішення Європейського суду з прав людини від 04.10.2001 у справі "Тойшлер проти Германії" (Teuschler v. Germany)).

Відповідно, Яковішин Ярослав Миколайович, як особа, що ініціювала перегляд оскаржуваного рішення, повинна сумлінно, з урахуванням принципів добросовісності та розумності, користуватися наданими їй правами та вживати заходів, щоб дізнатися про стан апеляційного провадження, відкритого за її апеляційною скаргою.

Слід також зазначити, що явка представників учасників справи у судові засідання не визнавалась апеляційним господарським судом обов'язковою, про наявність у сторін доказів, які відсутні у матеріалах справи та без дослідження яких неможливо розглянути апеляційні скарги учасники справи суд не повідомляли.

Також, відповідно до статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, ратифікованої Законом України від 17.07.1997 року №475/97-ВР, кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

Порушення права на розгляд справи упродовж розумного строку було неодноразово предметом розгляду Європейським судом з прав людини у справах проти України.

Обов'язок швидкого здійснення правосуддя покладається, в першу чергу, на відповідні державні судові органи. Розумність тривалості судового провадження оцінюється в залежності від обставин справи та з огляду на складність справи, поведінку сторін, предмет спору. Нездатність суду ефективно протидіяти недобросовісно створюваним учасниками справи перепонам для руху справи є порушенням частини першої статті 6 згаданої Конвенції (рішення Європейського суду з прав людини від 08.11.2005 року у справі "Смірнова проти України", рішення Європейського суду з прав людини від 27.04.2000 року у справі "Фрідлендер проти Франції"). Роль національних судів полягає у швидкому та ефективному розгляді справ (рішення Європейського суду з прав людини від 30.11.2006 року у справі "Красношайка проти України").

У судові засідання від 03.11.2021 представники учасників справи не з'явилися, про причини нез'явлення суд не повідомили, однак з урахуванням вищенаведених обставин, колегія суддів вважає, що це не є перешкодою для розгляду апеляційної скарги.

Відповідно до ст. 240 ГПК України у судовому засіданні оголошено вступну та резолютивну частини постанови.

Обговоривши доводи апеляційної скарги, перевіривши наявні матеріали справи на предмет їх юридичної оцінки господарським судом Миколаївської області та проаналізувавши застосування норм матеріального та процесуального права, колегія суддів вважає, що апеляційна скарга Яковішина Ярослава Миколайовича не підлягає задоволенню, виходячи з наступного.

Відповідно до приписів ст. 269 ГПК України суд апеляційної інстанції переглядає справу за наявними у ній і додатково поданими доказами та перевіряє законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів та вимог апеляційної скарги. Суд апеляційної інстанції досліджує докази, що стосуються фактів, на які учасники справи посилаються в апеляційній скарзі та (або) відзиві на неї. Суд апеляційної інстанції не обмежений доводами та вимогами апеляційної скарги, якщо під час розгляду справи буде встановлено порушення норм процесуального права, які є обов'язковою підставою для скасування рішення, або неправильне застосування норм матеріального права.

Як вбачається з наявних матеріалів справи, 20.05.2021 арбітражним керуючим Шибко Олександром Леонідовичем подано до суду першої інстанції заяву про надання згоди на продаж майна банкрута та погодження умов продажу.

Зокрема, арбітражний керуючий просив суд:

1) надати згоду на продаж нерухомого майна, яке належить ТОВ "Трейдтавотранс" (54031, м. Миколаїв, вул. Електронна, буд. 72-а, код - 32754814), що є предметом забезпечення цілим об'єктом (відповідно технічного звіту ТЗ- 05-11-20 "Обстеження технічного стану будівельних конструкцій на можливість

розподілу, на об'єкті м.Миколаїв, вул.Електрона, 72а”) за початковою вартістю суми всіх визнаних вимог, а саме: нежитловий об'єкт, який складається з: складу за Літ. Д-1, заг. площею 167,0 кв.м.; складу за Літ. Е-1, заг. площею 96,9 кв.м.; щитової за Літ. Ж-1; прохідної за Літ. 3-1, заг. площею 10,0 кв.м.; адміністративно - виробничої будівлі за Літ. М-1, М'-1 заг. площею 77,0 кв.м.; котельної за Літ. Н-1 заг. площею 17,6 кв.м.; складу механізованого за Літ. О - 1 заг. площею 860,5 кв.м.; навісу за Літ. П-1; вбиральні за Літ. У-1; будівлі для ємкостей за Літ. Т-1; споруд № 2, 3, 4, 8; покриття 1, який розташований в м. Миколаєві по вул. Електронна, 72а, за початковою вартістю 3136720 (три мільйони сто тридцять шість тисяч сімсот двадцять) гривень, 74 коп.

2) погодити наступні умови продажу майна:

Умови продажу майна ТОВ “Трейдтавотранс” (54031, м. Миколаїв, вул. Електронна, буд. 72-а, код - 32754814):

Склад майна ЛОТ № 1 - нежитловий об'єкт, який складається з: складу за Літ. Д-1, заг. площею 167,0 кв.м.; складу за Літ. Е-1, заг. площею 96,9 кв.м.; щитової за Літ. Ж-1; прохідної за Літ. 3-1, заг. площею 10,0 кв.м.; адміністративно – виробничої будівлі за Літ. М-1, М'-1 заг. площею 77,0 кв.м.; котельної за Літ. Н-1 заг. площею 17,6 кв.м.; складу механізованого за Літ. О - 1 заг. площею 860,5 кв.м.; навісу за Літ. П-1; вбиральні за Літ. У-1; будівлі для ємкостей за Літ. Т-1; споруд № 2, 3, 4, 8; покриття І, який розташований в м. Миколаєві по вул. Електронна, 72а;

Початкова ціна:

Перший аукціон: початкова ціна продажу становить 3136720,74 грн. без ПДВ.

Аукціон проводиться без можливості пониження початкової вартості лоту під час проведення аукціону.

Повторний аукціон: початкова ціна повторного аукціону є зменшеною на 20 відсотків початкова ціна першого аукціону (ст. 79 Кодексу України з процедур банкрутства).

Аукціон проводиться з можливістю пониження початкової вартості на крок аукціону до граничної ціни п'ятсот тисяч гривень, до якої може бути знижено початкову вартість під час проведення аукціону.

Другий повторний аукціон: початкова ціна другого повторного аукціону зменшена на 25 відсотків початкова ціна першого повторного аукціону (ст. 79 Кодексу України з процедур банкрутства).

Аукціон проводиться з можливістю пониження початкової вартості лоту під час проведення аукціону на крок аукціону.

Крок аукціону: 10%.

Розмір винагороди: відповідно до п. 39 Порядку організації та проведення аукціонів з продажу майна боржників у справах про банкрутство (неплатоспроможність) розмір винагороди оператора становить:

у разі, коли ціна продажу лота становить понад 5 тис. розмірів прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб, - 2 відсотки ціни продажу;

у разі, коли ціна продажу лота становить від 500 до 5 тис. розмірів прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб, - 3 відсотки ціни продажу;

у разі, коли ціна продажу лота становить від 50 до 500 розмірів прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб, - 4 відсотки ціни продажу;

у разі, коли ціна продажу лота становить від двох до 50 розмірів

прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб, - 4,5 відсотка ціни продажу;

у разі, коли ціна продажу лота становить до двох розмірів прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб, - 5 відсотків ціни продажу.

Витрати, пов'язані з утриманням, збереженням та продажем цього майна, підлягають відшкодуванню з коштів, отриманих від реалізації такого майна.

В обґрунтування названої заяви арбітражний керуючий Шибко Олександр Леонідович зазначив, що звернувся до заставного кредитора з заявою про надання згоди на продаж майна банкрута та погодження умов продажу, однак протягом встановленого ст. 75 Кодексу України з процедур банкрутства 20-денного строку відповідь від заставного кредитора не надійшла, що стало підставою для звернення до суду.

Розглянувши заяву арбітражного керуючого Шибка Олександра Леонідовича суд першої інстанції дійшов висновку про її часткове задоволення, із посиланням на п.2 Порядку організації та проведення аукціонів з продажу майна боржників у справах про банкрутство (неплатоспроможність).

Колегія суддів Південно-західного апеляційного господарського суду з цього приводу зазначає наступне.

Так, відповідно до ст. 48 Кодексу України з процедур банкрутства під час проведення процедур банкрутства інтереси всіх кредиторів представляє комітет кредиторів, утворений відповідно до цього Кодексу.

До компетенції комітету кредиторів належить прийняття рішення про, зокрема надання згоди на продаж майна боржника (крім майна, що є предметом забезпечення) та погодження умов продажу майна боржника (крім майна, що є предметом забезпечення) у процедурі санації відповідно до плану санації або у процедурі ліквідації банкрута.

Згідно з ст. 61 Кодексу України з процедур банкрутства ліквідатор з дня свого призначення здійснює, зокрема, такі повноваження: приймає у своє відання майно боржника, забезпечує його збереження; виконує функції з управління та розпорядження майном банкрута; проводить інвентаризацію та визначає початкову вартість майна банкрута; формує ліквідаційну масу; продає майно банкрута для задоволення вимог, внесених до реєстру вимог кредиторів, у порядку, передбаченому цим Кодексом.

Статтею 63 Кодексу України з процедур банкрутства визначено, що після проведення інвентаризації та отримання згоди на продаж майна ліквідатор здійснює продаж майна банкрута на аукціоні. Початковою вартістю продажу майна банкрута є його вартість, визначена ліквідатором.

За приписами ст. 75 Кодексу України з процедур банкрутства арбітражний керуючий визначає умови продажу за погодженням з комітетом кредиторів та забезпеченим кредитором (щодо майна, яке є предметом забезпечення).

До обов'язкових умов продажу належать: склад майна (лот); початкова ціна; крок аукціону.

Арбітражний керуючий зобов'язаний направити умови продажу членам комітету кредиторів та протягом 20 днів з дня, коли вони одержали чи мали одержати умови продажу, скликати комітет кредиторів. Якщо майно є предметом забезпечення, арбітражний керуючий зобов'язаний направити умови продажу забезпеченому кредитору.

Комітет кредиторів, забезпечений кредитор можуть прийняти рішення про: надання згоди на продаж майна на запропонованих умовах; надання згоди на

продаж майна, змінивши умови продажу; відмову в наданні згоди на продаж майна з обґрунтуванням причин.

У разі якщо комітет кредиторів або забезпечений кредитор прийняв рішення про відмову в наданні згоди на продаж майна або не прийняв жодного рішення на засіданні комітету кредиторів чи протягом 20 днів з дня, коли забезпечений кредитор одержав чи мав одержати умови продажу, або якщо арбітражний керуючий не згоден з прийнятим комітетом кредиторів або забезпеченим кредитором рішенням, арбітражний керуючий зобов'язаний звернутися до суду. У такому разі умови аукціону визначаються судом.

Як свідчать наявні матеріали справи, на виконання вимог ст. 75 Кодексу України з процедур банкрутства, арбітражним керуючим Шибко Олександром Леонідовичем направлено на адресу заставного кредитора ПАТ “Дельта Банк” та на адресу ТОВ “ФК “Дата Фінанс”, якому ПАТ “Дельта Банк” реалізовано право вимоги за договорами, укладеними з ТОВ “Трейдвотранс”, заяву про надання згоди на продаж майна банкрута та погодження аналогічних умов продажу (т.8, а.с. 148-153).

Відповідно до даних з офіційного веб-сайту Укрпошти вказані заяву було отримано ПАТ “Дельта Банк” 20.04.2021 та ТОВ “ФК “Дата Фінанс” 19.04.2021.

Втім, як свідчать наявні матеріали справи, забезпеченим кредитором не прийнято рішення протягом 20 днів з дня, коли він одержав умови продажу, у зв'язку з чим ліквідатор на підставі ч. 7 ст. 75 Кодексу України з процедур банкрутства звернувся з відповідною заявою про надання згоди на продаж майна банкрута та погодження умов продажу до Господарського суду Миколаївської області.

Колегія суддів погоджується із висновком місцевого господарського суду з приводу того, що умови продажу нерухомого майна банкрута, зазначені ліквідатором у заяві повністю відповідають приписами ст.ст. 75, 79 Кодексу України з процедур банкрутства та не суперечать ним.

Слід також відзначити, що наявні матеріали справи свідчать про те, що під час розгляду справи у суді першої інстанції, кредитори, у тому числі й апелянт, не надавали ані арбітражному керуючому, ані суду будь-яких письмових заперечень, пояснень, міркувань тощо з приводу умов продажу майна боржника.

Відтак, наявні матеріали справи свідчать про відсутність у даному випадку спору між учасниками справи з приводу умов продажу майна боржника, оскільки кредиторами не висловлювалось будь-яких заперечень з приводу умов наданих арбітражним керуючим.

З урахуванням наведеного колегія суддів вважає, що судом першої інстанції обґрунтовано, з урахуванням положень п.2 Порядку організації та проведення аукціонів з продажу майна боржників у справах про банкрутство (неплатоспроможність), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02.10.2019 №865, задоволено частково клопотання арбітражного керуючого про надання згоди на продаж майна банкрута та погодження умов продажу.

Колегія суддів вважає необґрунтованими посилання апелянта на висновки викладені у постанові Південно-західного апеляційного господарського суду від 29.11.2018 по даній справі, з огляду на таке.

Як вбачається з наявних матеріалів справи, ухвалою Господарського суду Миколаївської області від 04.09.2018 по даній справі відмовлено у задоволенні заяви Публічного акціонерного товариства “Дельта Банк” про визнання недійсними результатів аукціону.

Постановою Південно-західного апеляційного господарського суду від 29.11.2018 вищевказану ухвалу Господарського суду Миколаївської області від 04.09.2018 р. у справі № 915/1960/15 скасовано, визнано недійсними результати аукціону проведеного 11.10.2016 з реалізації майна ТОВ “Трейдавтотранс” у справі про банкрутство №915/1960/14.

У названій постанові суд апеляційної інстанції пославшись на приписи ч. 5 ст. 44 Закону України “Про відновлення платоспроможності боржника, або визнання його банкрутом” зазначив, що арбітражним керуючим-ліквідатором Шульгою Д.Л. було здійснено продаж майна підприємства-банкрута не частинами, як того вимагає ст. 44 Закону України “Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом”, а у вигляді цілісного майнового комплексу.

При цьому, як відзначено судом апеляційної інстанції, в матеріалах справи відсутні будь-які докази того, що майно яке розташоване за адресою м. Миколаїв, вулиця Електронна, 72а та складається з окремих об’єктів неможливо поділити та виставити на продаж окремими лотами, як цього вимагають приписи Закону України “Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом”.

Судом апеляційної інстанції також зазначено, що враховуючи характеристики майна, яке було реалізоване під час проведення спірного аукціону, виставлене на продаж майно банкрута фактично продано цілісним майновим комплексом, в той час продаж спірних об’єктів з аукціону в ліквідаційній процедурі окремими лотами міг би забезпечити їх відчуження за значно вищою ціною, ніж ціна, за яку їх фактично продано з другого повторного аукціону від 11.10.2016.

З огляду на наведене, суд апеляційної інстанції дійшов висновку, що ліквідатор обравши спосіб продажу майна банкрута фактично цілісним майновим комплексом, не досяг мети щодо реалізації цього майна за найвищою ціною, чим порушив приписи ст. 44 Закону України “Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом”.

Із вказаним висновком суду апеляційної інстанції погодився й Верховний Суд та постановою від 19.03.2019 залишив без змін вищевказану постанову Південно-західного апеляційного господарського суду від 29.11.2018.

Разом з цим колегія суддів зазначає, що під час прийняття постанови від 29.11.2018 Південно-західний апеляційний господарський суд керувався чинними на той час приписами законодавства, зокрема ч. 5 ст. 44 Закону України “Про відновлення платоспроможності боржника, або визнання його банкрутом”, яка визначала, що якщо ліквідатору не вдалося продати майно боржника у вигляді цілісного майнового комплексу, то ліквідатор здійснює продаж такого майна частинами.

Однак, з 21.10.2019 введено в дію КУЗПБ, який встановлює умови та порядок відновлення платоспроможності боржника-юридичної особи або визнання його банкрутом з метою задоволення вимог кредиторів, а також відновлення платоспроможності фізичної особи.

Згідно з пунктом 2 Прикінцевих та перехідних положень КУЗПБ з дня введення в дію цього Кодексу визнано таким, що втратив чинність, зокрема, Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Пунктом 4 Прикінцевих та перехідних положень КУЗПБ передбачено, що з дня введення в дію цього Кодексу подальший розгляд справ про банкрутство

здійснюється відповідно до положень цього Кодексу незалежно від дати відкриття провадження у справі про банкрутство, крім справ про банкрутство, які на день введення в дію цього Кодексу перебувають на стадії санації, провадження в яких продовжується відповідно до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом". Перехід до наступної судової процедури та подальше провадження у таких справах здійснюється відповідно до цього Кодексу.

Законодавцем за темпоральним принципом (принцип дії закону у часі) визначено пряму дію норм КУЗПБ та їх застосування при розгляді справ про банкрутство незалежно від дати відкриття провадження у справі про банкрутство, за винятком справ, які на день введення в дію цього Кодексу 21.10.2019 перебувають на стадії санації.

Таким чином, оскільки справа про банкрутство ТОВ "Трейдтавотранс" не перебуває на стадії санації, розгляд справи відбувається за правилами, що передбачені Кодексом України з процедур банкрутства.

Так, ст. 63 КУЗПБ визначено, що після проведення інвентаризації та отримання згоди на продаж майна ліквідатор здійснює продаж майна банкрута на аукціоні. Початковою вартістю продажу майна банкрута є його вартість, визначена ліквідатором.

Порядок продажу майна боржника визначено ст.ст. 68-89 КУЗПБ.

При цьому, колегія суддів зазначає, що чинним КУЗПБ не передбачено права ліквідатора здійснити продаж майна боржника частинами, у разі якщо не вдалося продати майно боржника у вигляді цілісного майнового комплексу, як то було передбачено ч. 5 ст. 44 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника, або визнання його банкрутом", яка застосовувалась судом апеляційної інстанції під час прийняття постанови від 29.11.2018.

З огляду на наведене колегія суддів вважає необґрунтованими посилання апелянта на висновки викладені у постанові Південно-західного апеляційного господарського суду від 29.11.2018.

Згідно з статтею 17 Закону України "Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини" суди застосовують при розгляді справ Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод та практику Європейського суду з прав людини як джерело права.

Європейський суд з прав людини в рішенні у справі "Серявін та інші проти України" вказав, що згідно з його усталеною практикою, яка відображає принцип, пов'язаний з належним здійсненням правосуддя, у рішеннях, зокрема, судів мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються. Хоча пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожний аргумент. Міра, до якої суд має виконати обов'язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною залежно від характеру рішення.

Названий Суд зазначив, що, хоча пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, це не може розумітись як вимога детально відповідати на кожен довід (рішення Європейського суду з прав людини у справі "Трофимчук проти України").

Тому інші доводи скажника, що викладені в апеляційній скарзі, колегія суддів не бере до уваги, оскільки вони висновків суду не спростовують та з урахуванням всіх обставин даної справи, встановлених судом, не впливають на правильність вирішення спору по суті та остаточний висновок.

Статтею 276 ГПК України визначено, що суд апеляційної інстанції залишає апеляційну скаргу без задоволення, а судові рішення без змін, якщо визнає, що суд першої інстанції ухвалив судові рішення з додержанням норм матеріального і процесуального права.

Відтак, колегія суддів вважає, що наведені скаржником порушення допущені судом першої інстанції не знайшли свого підтвердження, а тому підстави для скасування ухвали Господарського суду Миколаївської області від 22.06.2021 відсутні, що зумовлює залишення апеляційної скарги без задоволення, а оскаржуваної ухвали в цій частині без змін.

Відповідно до статті 129 Господарського процесуального кодексу України, витрати по сплаті судового збору за апеляційний перегляд судового рішення покладаються на скаржника.

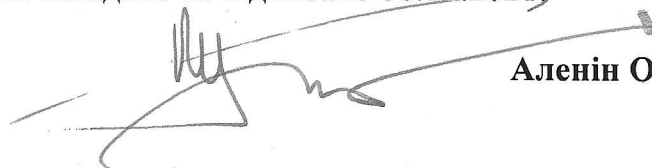
Керуючись статтями 269, 270, 275, 276, 281-284 Господарського процесуального кодексу України, колегія суддів, -
ПОСТАНОВИЛА:

Ухвалу Господарського суду Миколаївської області від 22.06.2021 по справі №915/1960/15 залишити без змін, а апеляційну скаргу – без задоволення.

Постанова, згідно ст. 284 ГПК України, набуває законної сили з дня її прийняття і може бути оскаржена у касаційному порядку до Верховного Суду у випадках передбачених Господарським процесуальним кодексом України.

Повний текст постанови складено та підписано 08.11.2021,

Головуючий суддя

 Аленін О.Ю.

Суддя

 Лавриненко Л.В.

Суддя

 Мишкіна М.А.